

Werk niet mee aan tirannie, maar werk mee aan bevrijding!

In mijn laatste woord bij de Haarlemse rechtbank op 8 januari 2013 besloot ik met te zeggen dat de strijd die gevoerd moet worden belangrijker is dan dit politieke proces. Dit proces is belangrijk voor het OM, dat, nog verder dan reeds het geval is, de vrijheid van meningsuiting wil inperken voor mensen die hun woorden en daden tegen de overheid inzetten en niet, zoals men het liever ziet, tegen elkaar. Een politiek proces is het inderdaad, want het heeft een politiek doel: het uitwieden van kiemen van verzet.

Deze hele zaak tegen mij heeft ook tot doel gehad mij persoonlijk af te houden van waar ik mee bezig ben, en om mij en anderen af te schrikken. Dit is niet gebeurd en dit zal ook niet gebeuren, want als we grenzen moeten overschrijden om iets te bereiken, dan zullen we het doen.

Telkens weer zullen we ze doorbreken, de wettelijke grenzen en de staatsgrenzen!

Uw rechtsorde is de mijne niet en uw wetten zijn de mijne niet. Zij dienen de bescherming van bezit en macht, meer dan de bescherming van mens, dier en natuur. Ze laten smerissen die mensen doodschieten ongemoeid omdat het slachtoffer altijd verdachte blijft en altijd dader zal zijn en nooit de onschuld zal kunnen bewijzen, omdat mensen die op de vlucht slaan hoe dan ook gepakt moeten worden. Dan maar take no prisoners, shoot to kill, en zelfverdediging hoeft het niet eens te zijn. Rishi Chandrikasing werd in de nek geschoten op een perron van station Hollands Spoor in Den Haag! De betrokken schutter is alweer aan het werk. In de Schilderswijk vinden hij en zijn collega's het de gewoonste zaak van de wereld om de buurtbewoners te terroriseren met ID vorderingen en arrestaties, en door mensen in de cel in elkaar te slaan.

De wetten, ze laten ambtenaren sjoemelen en liegen uit naam van de democratie, onbetwistbaar. Ze laten politici terreur uitoefenen op vluchtelingen, daklozen, gevangenen, werklozen, verslaafden en zelfs psychiatrisch patienten en zieken. Allen vallen onder de categorie: nutteloos en brengt geen geld in het laatje, behalve de inkomsten voor hen die er werk aan hebben. Uiteindelijk is daarmee toch nog een hele industrie te onderhouden die van steeds meer wetgeving wordt voorzien om cellen te vullen. De wetten, ze zijn gemaakt om ongestoord geld te kunnen verdienen aan uitbuiting van het overgrote deel van de wereldbevolking door een kleine elite wereldwijd, kaalslag van grond en water, dierenleed, patenten op voeding, het vervuilen van de planeet... Zo kan ik nog doorgaan. Tegen al deze onrechtmatige daden is het geoorloofd op te treden, niet bij wet, maar wel bij moraal. Directe actie. Bevrijdingsvuur. Het is noodzaak. Doen we het niet, dan geven we bij voorbaat op.

Deze mening ben ik nog altijd toegedaan, net zoals ik nog altijd alle woorden onderschrijf waarvoor de rechtbank mij al veroordeelde. Een veroordeling die zegt dat het verboden is om op te roepen tot daadwerkelijke daden van verzet. Die daden noemt men dan geweld. Een gotspe is dat in het aangezicht van zoveel staatsgeweld door legers en politie! Noemt u het verzet daartegen wat u wilt. Noem het ondermijning van de rechtstaat of de democratie. Opdat daar werkelijke rechtvaardigheid en waarachtige consensus voor in de plaats komt, ik ben ervoor!

Noem het alles wat effect heeft op het onmogelijk maken van het vuile handen werk van mensen die zich verschuilen achter instanties, ministeries, overheidsdiensten, opdrachtgevers, politici, met als doel de maatschappelijke uitsluiting, fysieke opsluiting, en feitelijke deportatie van mensen die al vertrappt werden en weggestuurd, ontheemd en afgewezen. Mannen, vrouwen, kinderen. Zieken, bejaarden, getraumatiseerden. Wat u er ook van vindt, en hoe het ook wordt benoemd, ik zeg: Ja! Doen. Opdat de vreemdelingenwet wordt ontmaskerd voor wat het is: een apartheidswet, met omgekeerde bewijslast voor wie hier asiel aanvraagt. Opdat de instanties worden afgebroken die deze wet uitvoeren. Letterlijk.

Noemt u, die in toga tegenover mij zit en mag bepalen of verzet geoorloofd is, het allemaal wat u wilt. Het verandert niets aan de terreur die door de wetten wordt opgeroepen. Uw oordeel is gebaseerd op wetboeken, eerdere uitspraken, artikelen in verdragen tussen staten, welke ik allen niet erken als maatgevend voor mijn acties, voor mijn leven en dat van anderen.

U zult vast enig op te leggen straf weten te rechtvaardigen door te zeggen dat het helemaal niet grappig is wat ik zeg. En dat klopt. Het is niet grappig. Er valt niet te lachen over doodsoorzaak nummer één onder vluchtelingen: migratiepoliek. Noemt u mij extremist, terrorist, crimineel, radicaal? Ik zal ze aannemen als geuzennaam want ik weet wie het zegt. Ik vraag daarom ook nu weer niet om enige vorm van clementie, en ik weiger op voorhand dwangarbeid en gesloten deuren te accepteren. Vrijheid moet worden bevocht. Overal, en altijd.

Vechten voor vrijheid, dat begint met het ter discussie stellen van alles dat vanzelfsprekend wordt geacht. Dat begint met alles in twijfel te trekken, niet voor waarheid aan te nemen, overal vragen bij stellen, met woorden, harde woorden, omdat anders niemand ze hoort. Wilt u mijn woorden niet meer horen, dan legt u mij nu direct het zwijgen op, want ik ben nog maar net begonnen.

Het OM wilde mij het zwijgen opleggen en gaf mij juist een podium. Misschien zou ik het OM dankbaar moeten zijn voor het groeiend aantal mensen dat, kennisnemende van de zaak tegen mij, wel eens wilde weten waarover het allemaal gaat en begonnen is te lezen over de mensonterende praktijken van grenscontrole en migratiebeheersing, het geweld tegen vluchtelingen, hun opsluiting en hun gedwongen leven op straat, de jacht op mensen die worden genoemd 'vreemdeling', 'illegaal', 'ongewenst', 'profiteur', 'crimineel', en de vele sterfgevallen door ziekte, zelfmoord en verdrinking, verbranding en verstikking die daarvan het trieste gevolg zijn. Daarover gaan de woorden en daarom voeren wij strijd.

Elk woord een vonk in de brandstof van de onrust! Om de vrijheid, gelijkwaardigheid en solidariteit. Tegen autoriteit, uitbuiting en onderdrukking.

Het OM ziet een gevaar in woorden. Woorden zouden wel eens daden kunnen worden. Maar als mijn woorden net zo vaak daden werden als de repressieve woorden van wetten en maatregelen daden worden, dan gebeurde er eindelijk eens werkelijk iets dat de staat zou schaden, of de multinationals, de daadwerkelijke profiteurs en criminelen die de dienst uitmaken en bepalen wie er recht van bestaan heeft! Wie heeft er hier nu reden om zich zorgen te maken?

Laat de politiek en laat justitie zich vooral druk maken over de gevolgen van woorden. Maar het is niet aan mij te bepalen wat mensen met mijn woorden doen. Anders dan de staat schrijf ik geen gedragsregels voor. Take it or leave it. Wat ik zeg, is dat het rechtvaardig en noodzakelijk is om de middelen van de staat waarmee mensen worden kapotgemaakt plat te branden, te saboteren, of alleen maar in de weg te staan bij de uitvoering. Dat woord is openbaar en overal, want het moet gezegd worden of het nu mag of niet. De roep om verzet is niet meer uit de publieke ruimte te verwijderen. Mij kunt u uit de publieke ruimte verwijderen, en dan nog maar voor even, dat is alles. Wilt u dat? Dan veroordeelt u daarmee niet alleen mij, maar alle stemmen die vrijheid voor allen willen, niet alleen voor een afgeschermd minderheid van rijken of voor de volkse haat die als vrijheid wordt verkocht, nee, voor allen, en vooral van een ieder die léven wil. Niet overleven. Léven. Leven, in zelfbestuur, met zelfbeschikkingsrecht, zonder de ketenen van macht en geld.

Die ketenen worden niet alleen gevormd door cellen, tralies en muren. Die ketenen worden niet alleen omgedaan door smerissen met handboeien, knuppels, pistolen, pepperspray en tasers.

Die ketenen zijn de moraal van een rechtsorde die onvoorwaardelijke gehoorzaamheid eist en zoniet, dan onvoorwaardelijke straffen. Die ketenen zijn de zogenaamd tolerante samenleving die je een gunst verleent indien je je erbij neerlegt dat je als minderwaardig wordt behandeld.

Wie is er aanspreekbaar op de ware misdaden?

Het gaat erom hier vandaag opnieuw te wijzen op staats- en bedrijfsmisdaden, gepleegd door personen die een vernietigend controle apparaat draaiende houden, van olie en raderen voorzien, en van slachtoffers. Personen in onaantastbare functies die naamloos zijn en geen gezicht hebben. Personen met maskers op en oogkleppen voor die zeggen dat zij alleen maar hun werk doen. Personen die niet verantwoordelijk menen te zijn. Maar dat zijn zij wèl, voor de doden aan de grenzen, op straat en in de gevangenissen. Wie de schoen past, trekke hem aan, jij ambtenaar, bewaker, uniformdrager, beslisser, architect, bouwer, leverancier.

Het is in het belang van het voortzetten van elke vorm van strijd tegen de financiële belangen die de samenleving overheersen dat we ons van geen wet iets aantrekken. Het is ook in het belang van die strijd dat mensen die niet in de massamedia aan het woord worden gelaten om werkelijk hun verhaal te vertellen of hun betoog te houden, op een andere manier de kans krijgen om gehoord te worden. En dan doel ik niet op de aalmoezen die af en toe worden gegeven zolang er maar niet iets principieels wordt gezegd. De media willen tranen zien of boosdoeners, of aangepaste overlevers die zich hebben laten assimileren, zodat wij er trots op kunnen zijn dat wij die persoon uit medelijden in ons midden hebben toegelaten.

Het is allemaal indoctrinatie, om te kunnen vingerwijzen of om ons goed over ons zelf te laten voelen. Wat steeds wordt gesmoord is de fundamentele kritiek op een samenleving die claimt het recht te hebben eisen te formuleren aan individuen die er deel van uit willen maken. Taal- en inburgeringstesten. Het afleggen van eigen identiteit. Dat heeft niets te maken met normen en waarden maar met volledige aanpassing. In de huidige samenleving die ik om me heen zie, is het 'Eigen volk eerst' van fascist Janmaat uit de jaren tachtig, het schelden op iets dat ooit multiculturele samenleving werd genoemd, gemeengoed geworden. Voortdurend wordt een litanie van modieus geworden racistische rotzooi over ons uitgestort om zodoende hele groepen mensen het leven zuur, zelfs onmogelijk te maken. Wie er iets over zegt, hoe genuanceerd ook, wordt belachelijk gemaakt. De boodschap is: hou je kop of de goegemeente mag je als virtuele schietschijf gebruiken, bedreigen, belasteren, en als dat zo uitkomt ook weggagen, achterna zitten.

Het kapitalisme kan niet bestaan zonder nationalisme en vreemdelingenhaat.

De racistische provocateurs van de haat, die zijn het níet, die de mond wordt gesnoerd, al zouden ze graag het slachtofferschap claimen vanuit hun bevoorrechte positie. De witte* geprivilegerde Nederlander die zo afgunstig is ten opzichte van mensen die alleen al om hun afkomst of huidskleur de grond in worden getrapt, heeft nog niet genoeg van het Grote Gelijk dat de staat hem voortdurend geeft. Nee, die wil nóg meer aandacht, nóg meer gelijk, en dat wordt meer dan ooit gefaciliteerd. Sterker nog, al dat gal dat over ons wordt uitgestort de laatste tijd wordt vanuit de politiek aangestuurd en vervolgens ook weer door de politiek door middel van zetels in het parlement geconsumeerd en vervolgens uitgescheten als wéér nieuwe wetgeving.

De politiek ja, niet alleen één man die een keer 'minder Marokkanen' roept en daarmee een soort gezond volksempfinden wil vertegenwoordigen en mensen verder ophitst. Het is de gevestigde politiek die deze stemming al jaren kweekt, met behulp van die massamedia. Overvalt een witte* Nederlander een juwelier, dan leest u slechts dat er een juwelier is overvallen. Kan er worden gezegd dat deze bijvoorbeeld een Marokkaan was, of een 'illegaal', dan wordt dit breed uitgemeten.

Discrimineren is 'in'.

De repressie van de staat, door het etnisch en racistisch profileren van de politie en de politiek, is gemeengoed in de volksmond geworden onder de vlag van vrije meningsuiting. Het is de voedingsbodem voor het opkomend fascisme van onder andere Wilders, Le Pen en de Winter, de beoogde extreem rechtse coalitie in het Europees Parlement. En dan kunnen de gevestigde partijen en vertrekkende PVV'ers wel net doen alsof ze geschokt zijn over de uitlatingen van Wilders, alsof ze het er niet mee eens zijn, maar het zijn niet zijn uitlatingen, maar de overduidelijkheid ervan die de schrikreactie teweeg brengt. Wilders heeft met zijn blatante racisme en fascisme de stille vorm ervan blootgelegd. Wat eerst sluimerde, kan nu ongebreideld zijn gang gaan.

Wie staat er op tegen dit klimaat van haat?

Het ligt op straat voor het oprapen nu, de haat. In Duindorp Den Haag weten ze er wel raad mee. En dát was schrikken. Dát was niet de bedoeling. De stiekeme repressie en hetze, die werkt immers veel beter. Die gaat ongemerkt, als een sluipend gif, neemt bezit van de geesten van kinderen die met de paplepel racistische karikaturen zoals de blackface Zwarte Piet krijgen ingegoten. Maak er nog maar eens een grap over, Mark Rutte, gewoon omdat het kan. Ja, racisme woekert achter de façade van slechte grappen en gemaakte gezelligheid zoveel beter. Het is de hype van het alles kunnen zeggen om hele bevolkingsgroepen niet slechts te kwetsen maar ook als zondebok af te schilderen voor alle gevoelens van onbehagen.

In dit klimaat kun je hele groepen mensen excommuniceren, uitbannen, acceptatie kweken voor steeds verdergaande onderdrukking. Onbekritiseerd en onopvallend bleef het lang, het Nederlands racisme, maar is nu in alle openheid getreden. Haastig distantiëren politici zich van het straatgeweld en voeren hun eigen beleid verder door. De burgemeesters van der Laan van Amsterdam en van Aartsen van Den Haag spelen elk zo hun eigen valse spel met vluchtelingen. Actietentenkampen ontruimen en hen in de kou op straat zetten, opvang zogezegd 'aanbieden', maar wel onder voorwaarde van zogenaamd vrijwillig vertrek dat niet vrijwillig kan zijn want wie voorwaarden stelt, chanteert.

Terug om de dood ingejaagd te worden, of een leven op straat of in de cel. Het is beleid. In Amsterdam wordt er op dit moment alles aan gedaan om een groep vluchtelingen die is ondergebracht in de voormalige gevangenis aan de Havenstraat onder druk te zetten om te vertrekken. Wie niet weg is, staat op 1 juni op straat. Dat is over vijftien dagen. Het is verrekken of vertrekken. Een verdienste van voormalig PvdA staatssecretaris Albayrak, door het sluiten van de noodopvang als middel om mensen te dwingen het land te verlaten.

Afpersing van staatswege is niet strafbaar.

Meewerken aan je eigen deportatie is de eis die aan opvang wordt gesteld door de landelijke politiek. Afpersing en chantage: de samenleving, de politiek, de wetgeving is ermee doordrenkt. Toen vorig jaar langdurig een grote groep mensen in detentiecentra in hongerstaking ging voor hun vrijheid, en uit doodsangst voor deportatie, waren zij het echter die van chantage werden beschuldigd. En niet alleen door Fred de vluchtelingenjager Teeven! Nee, de zogenaamd sympathieke Sharon van Gesthuizen van de SP deed ook graag een duit in het zakje en gaf Teeven groot gelijk. Schijnheiligheid, hypocrisie, het is kenmerkend voor de partijen die zich links noemen. Maar links of rechts, voor wat het onderscheid nog waard is, stelt zich allemaal ten dienste van het ene grote ideaal: de kapitalistische vrije markt economie, de neoliberale strafstaat, tegenwoordig geheten: de participatie maatschappij.

Dit is de democratie, mooier kunnen we het niet maken, maar we kunnen wel doen alsof. De openlijke discriminatie van Wilders en zijn volgelingen is eigenlijk wel een goede bliksemafleider van alle vuile plannen en wetten die door de keurige net zo repressieve law & order partijen VVD en PvdA worden doorgevoerd. En dan heb ik het hier nu over de huidige regering. Maar al die hen voorgingen of zullen opvolgen waren en zijn geen haar beter in hun pogingen de gunst van de kiezers voor zich te winnen. En wie stemt, stemt toe.

Bevolkingspolitiek en migratiecontrole is mensenhandel!

Laten we vooral niet vergeten dat de EU, waar Nederland deel van uitmaakt, al jarenlang garant staat voor massamoord op vluchtelingen die de Middellandse Zee oversteken. Vissers wordt verboden drenkelingen te redden. Marinefregatten jagen gammele bootjes vol overstekelingen de dood in. Grenswachters schieten op vluchtelingen die komen aanzwemmen. Het wordt elke dag gevaarlijker de oversteek te wagen maar wie vlucht voor armoede en geweld heeft geen keus. Het is hierom dat de afgelopen maanden honderden vluchtelingen tegelijk over de hekken bij Melilla en Ceuta klommen, ook al zijn die hoog en beveiligd met prikkeldraad.

De EU met de door grensagentschap Frontex zwaar bewaakte buitengrenzen waarvan de macht tot ver in Noord Afrika reikt, is verantwoordelijk voor vele doden, door te eisen dat reeds daar, in bijvoorbeeld Marokko, migranten worden tegengehouden en in kampen in de woestijn gepropt, en door ruilhandel en chantage: deportaties tegen handelsovereenkomsten, vernietiging van levens in ruil voor ontwikkelingshulp. Laten we niet vergeten dat de EU met het programma Eurosur migranten observeert, registreert, buitenhoudt, deporteert en onteert.

Een mens is niets meer dan vingerafdrukken in het controlesysteem.

Niets meer dan een product van diens afkomst, meer of minder waard voor een economie die de onze wordt genoemd. Bruikbaar als er een koffer geld of een kop met kennis meekomt, onbruikbaar als het voor armoede gevlucht is en alleen maar werk zoekt in een armzalig uitbuitbaantje in een sweatshop of in de kassen, althans zo wordt ons verteld, want in realiteit is de rechteloze ook zeer goed bruikbaar zolang deze verborgen en rechteloos blijft.

De EU bedrijft mensenhandel, meer dan mensen die vluchtelingen tegen betaling in vrachtwagens verstoppen en van valse paspoorten voorzien. Die laatsten maken slechts gebruik van het systeem van migratiecontrole dat een gat in de markt voor hen creëert. Kapitalisten zijn het tenslotte allemaal, groot of klein, toegestaan of niet. De ene kapitalist vervolgt de ander om het eigen aangezicht te redden, de daders en medeplichtigen aan de grootste mensenhandel van allemaal blijven als altijd buiten schot.

Migratie kun je niet tegenhouden. Dus wordt er geld verdiend aan hun uitbuiting en hun overheersing. Nomaden trokken al eeuwenlang over de aardbol naar vruchtbare grond, veiliger gebieden. De aarde is niet ontstaan met prikkeldraad, hekken en camera's. Landkaarten met landsgrenzen zijn maar uitvindingen die winsten veilig moeten stellen, mensen moeten verdelen en tegen elkaar uitspelen, en vertellen waar zij zich horen te bevinden en waar niet, namelijk daar waar ze gebruikt kunnen worden.

Verandering willen is het begin van revolutie!

Als er iets is, waar regeringen bang voor zijn, dan is het verandering waarover zij geen controle hebben. Er wordt dan ook alles aan gedaan mensen zodanig te beïnvloeden dat ze denken dat wat hen wordt verteld, hetgeen is dat ze zelf willen. Herhaal de leugen en hij wordt vanzelf waarheid. Het is makkelijk die waarheid aan te nemen als je goed zit, aan de goede kant van de grens. Vastgeroest in de gedachte dat de ene mens meer waard is dan de andere, dat het nu eenmaal zo is dat we geacht worden te werken voor een baas, te stemmen op een partij, een huis te huren of te kopen en daar geld in te blijven pompen, en te sterven voor de staat. Vastgeroest in een veronderstelde identiteit die iets met nationaliteit van doen zou hebben, in plaats van met individualiteit. Vastgeroest in de gedachte dat wie anders wil of anders kan een zonderling is, een vreemdeling, een bedreiging voor de orde, rust en regelmaat van het slaafse bestaan met bankrekening, identiteitsbewijs en belastingdienst.

Laat vooral alles bij het oude blijven. Dat is de les die er bij ons allen ingestampt wordt. De vrees voor het vreemde dat de wereld op zijn kop zet, je doet inzien dat het anders kan. De nieuwe burens die andere kleding, andere muziek, andere gewoontes hebben. Weg ermee! De bedelaars en straatmuzikanten. Uit ons ogen! De kampementen van stadsnomaden en vluchtelingenacties. Niet van weten! Demonstraties van werklozen met een dwangbaan die dus toch niet werkloos zijn, maar vooral slechtbetaald. Werkschuw tuig! De psychiatrisch patienten die niet geholpen worden en op straat rondzwerven, in vervuilde huizen wonen of vereenzamen, de weg kwijtraken. Ook daar hebben we inrichtingen voor: platspuiten die hap! Praten en therapie kost veel te veel geld en veel te veel geduld.

“Gevaar gevaar gevaar!”, roept vadertje staat. Maar vrije geesten kun je niet tegenhouden. Mensen die hulp nodig hebben kun je niet de goot in trappen. Vrije stemmen kun je niet doen verstommen. Vrijheidsliefde niet opsluiten.

“Gevaar gevaar gevaar!” Laat de burger dat maar denken, dat diens levensstandaard in gevaar is. Dat diens identiteit in gevaar is. Dat diens toekomst in gevaar is. Laat ze maar denken dat ze controle willen, op elke straathoek, bij elke handeling. Voor de veiligheid, de schijnveiligheid. En vooral: voor zichzelf, niet voor een ander.

Vrij spel voor geïnstitutionaliseerd racisme en corruptie!

Met ingang van 1 maart dit jaar heeft de vreemdelingenpolitie nieuwe bevoegdheden gekregen. Deze dienen helemaal niemands veiligheid, integendeel. Huiszoekingen, telefoons uitlezen, mensen uitkleden en in hun kont en geslachtsdelen gluren, het mag allemaal. Bij de zogenaamde illegalen althans. Of bij mensen die misschien wel illegalen huisvesten. Privacy? Lichamelijke integriteit? Bestaat niet voor hen, net zo min als enig ander mensenrecht waarop in ruime mate uitzonderingen van toepassing zijn waardoor die mensenrechtenverdragen slechts papier zijn om je kont mee af te vegen.

De Dienst Terreur en Verrek mag ook alles. Vrij spel voor intimidatie om te beginnen. Mensen nationaliteiten opplakken die ze niet hebben, om maar bij allerlei ambassades met ze te kunnen leuren onder het mom van onderzoek en we werken aan de uitzetting, met als doel hen zo lang mogelijk maar op te kunnen sluiten. Murw maken. En nu ook: valse papieren kopen bij afgevaardigden uit Guinee, die op kosten van ons allen een snoepreisje op de koop toe krijgen. Deportaties met valse papieren? Niet strafbaar. Maar vluchtelingen die uit angst om teruggestuurd te worden met een vals paspoort binnenkomen? Ongeloofwaardig! Opsluiten, afwijzen, deporteren!

Maar Teeven heeft toch beterschap beloofd?

Hoera! We hebben weer een pardon. En in ruil voor een pardon voor enkelen mogen elke keer opnieuw nieuwe repressieve maatregelen en wetten worden ingevoerd. Als er eentje niet doorgaat zoals de strafbaarstelling van illegaliteit, mogen - nee, moeten we blij zijn en ons mond verder houden. Vergeten wordt intussen dat er niets verandert aan de dreigementen, de angst, de wanhoop en het ontbreken van toekomstperspectief. Er verandert niets als het verzet zich steeds weer laat ringeloren, besodemieteren, bedonderen, voor de gek houden, koest houden, laat vertellen dat het wel meevalt, dat het wel beter wordt.

Ja, beter zou het worden, als we Fred de vluchtelingenjager Teeven mogen geloven. Geloof het maar niet. Humanere detentie. Dat bestaat om te beginnen al niet. Stelt u zich de opsluiting voor onbepaalde termijn voor, zonder rechten en zekerheid, alleen maar vragen en wachten en ledigheid. En vooral: angst. De angst die Dolmatov tot zelfmoord dreef, en met hem vele anderen. De schijn moet weer eens opgehouden worden dat detentiecentra geen gevangenissen zijn en dus wordt er een nieuwe wet voor bedacht. Een wet die een kopie is van de Penitentiaire Beginselen Wet die de regels in gevangenissen bepaalt, aangevuld met speciale artikelen speciaal voor alweer die vreemdelingen voor wie alles anders geregeld moet worden in het kader van de Nederlandse apartheidswetgeving.

Maar één ding blijft het zelfde, en daarmee alles. Het detentiecentrum is een gevangenis met gevangenisregels en gevangenisregime, met gevangeniszellen en -deuren, met gevangenisisolatie en -observatie, met gevangenisprak en gevangenisstraf. Want straf, dat is en blijft het ook al heet het maatregel. Straf omdat je het waagt hier te zijn. Straf omdat je asiel aanvraagt. Hoe durf je!

Inreisverboden hebben al lang de strafbaarstelling van de zogenaamde illegaliteit overbodig gemaakt. De VVD haalt een belastingvoordeel voor de rijken binnen door het plan te laten vallen, en de armsten staan nog altijd op straat, met of zonder papieren. Wie maakt zich eigenlijk niet schuldig aan de Nederlandse variant van apartheid, kolonialisme en slavenhandel? Wie profiteert er eigenlijk niet van de ruilhandel van de politiek? Zelfs wij allen hier aanwezig zijn medeplichtig omdat we belasting betalen om het hele apparaat in stand te houden, de IND, de DT&V, de vreemdelingenpolitie, de detentiecentra en al die er werken worden door ons betaald.

Schuldig! Alle mensen die meewerken en meebetalen. Vrijwillig of gedwongen medeplichtig.

Wat gaan we doen? Negeren of ageren? Berusten of bestrijden?

Als de zoveelste e-mail voorbij komt, met de vraag of iemand opvang weet voor een vluchteling die op straat is gezet,

Als ik lees dat iemand zichzelf verhing uit angst, voor een trein wierp door depressie, of als daad van protest zichzelf in brand stak,

dan is dat de zoveelste schreeuw om hulp die de hele samenleving zich zou moeten aantrekken. Het is zo makkelijk om te zeggen dat wie vindt dat vluchtelingen moeten kunnen blijven, hen ook maar opvangen moet, om daarvoor collectief elke verantwoordelijkheid af te schuiven en de roep om te mogen leven de rug toe te keren, om vervolgens door te zappen naar het volgende TV kanaal, ons brood en spelen vermaak, als de ellende waar we zo graag een traan bij wegpinken maar niet te dichtbij komt.

Een aantal groepen op straat gezette vluchtelingen heeft het heft in eigen hand genomen. Ze hebben zichzelf zichtbaar gemaakt door hun acties en zijn op het moment genoodzaakt om in alle openbaarheid de wet te overtreden door in gekraakte gebouwen te wonen. Over enkele dagen vanaf de dag van dit proces, op 18 mei, zullen vluchtelingen en hopelijk veel sympathisanten doelbewust letterlijk een andere grens oversteken die ze niet over mogen. De grens Duitsland – Frankrijk, naar Strasbourg, de start van een mars die nog meer grenzen zal oversteken, de March To Freedom. De vluchtelingen eisen onder andere dat hun opgeslagen vingerafdrukken worden vernietigd, dat de valstrik van het Dublin akkoord waardoor zij slechts in één land in Europa asiel mogen aanvragen, wordt opgeheven. Maar ook: gelijke rechten, bestaanszekerheid.

Eén van de vluchtelingen van We Are Here groep in Amsterdam, Mouthena, zegt over de mars ongeveer dit:

“Het is een zaak van de Europeanen om tegen dit systeem van hun overheden te protesteren.”
Ik zeg: het is onze verantwoordelijkheid.

Als het aan mij ligt, ben ik daarbij, maar zelfs in het meedoen uit solidariteit voel ik nog een ongelijkheid die ik niet kan accepteren. Voor mij is het risico dat ik neem zoveel kleiner, wanneer ik zonder paspoort een grens overga. Al zou Frankrijk mij uitzetten naar Neederland als ongewenst persoon, dan betekent dat niet hetzelfde. Voor mij geen langdurige onzekere vreemdelingendetentie, geen angst voor deportatie naar een land van bommen en kogels je om de oren vliegen, waar de straf op het uiten van je mening een hogere prijs te betalen is dan hier.

Ik heb veel mensen met onbegrensde moed gezien in een strijd op leven en dood. Ze weten dat er maar weinigen zijn, die daadwerkelijk naast hen staan, met hen meegaan, of zelfs maar willen helpen zonder hier voorwaarden aan te verbinden, zoals meewerken aan wat eufemistisch heet: vrijwillig terugkeer. Vele jaren geleden nam ik afscheid van een man die gedwongen terugging naar Afghanistan, dat heette ook zogenaamd vrijwillig. Hij wilde de vernedering van arrestatie, opsluiting en geknevelde deportatie niet afwachten en zijn vrouw vinden in Pakistan. Jaren later werd hij vermoord in Kabul, door de Taliban. Nezamuddin Azimi. Een man met moed.

Tegenover de moed van vluchtelingen staat de lafheid van de haat!

Hoe durven mensen hier in Neederland het te wagen te zeggen dat Nezamuddin en velen na hem weg moeten van hier? Hoe halen mensen het in hun hoofd de eigen schijterige moraal op te leggen aan mensen die vele kilometers te voet aflegden, hun leven in handen van mensensmokkelaar moesten riskeren - met gevaar van verstikking achterin een vrachtwagen, in het ruim van een schip of vliegtuig, of verdrinking of uitdroging met velen op een sloep op zee – hoe wagen mensen het daar überhaupt iets over te willen mogen beslissen? Hoe wagen mensen het te spreken over de eigen verantwoordelijkheid om te vertrekken, terwijl ze zelf voor hun verantwoordelijkheid weglopen? Nezamuddin nam die 'verantwoordelijkheid'. Hij is dood.

Laat de verantwoordelijken voor zijn dood en die van vele anderen bekend worden bij naam en aangezicht. Laat de verantwoordelijken voor de haat, de angst en de hetze uit hun comfortabele kantoren en hun ivoren torens komen en de confrontatie met de gevolgen van hun daden, hun beleid aangaan. Durf je gezicht eens te laten zien, en met je naam het bevel tot deportatie te ondertekenen, laffe bureaucraten!

Leg het werk neer en laat de computers crashen, al jullie schrijftafelmoordenaars, ambtenaren en wettenbedenkers, die de kantoren van IND en DT&V, justitie en politie, bemensen, de cellen vullen, de beslissingen nemen, die de deportatiemachine draaiende houden, of moet een ander het voor jullie doen?

Gooi suiker in het beton van de te bouwen muren, zodat ze ineens storten zullen, gooi suiker in de benzinetank van de machines, zodat ze niet meer draaien kunnen, doe dat, en doe je werk niet meer, al wie bouwt aan nieuwe gevangenissen, of moet een ander het voor jullie doen?

Leg lineaal en potlood neer, architecten, ontwerpers, en gooi die tekeningen van jullie hokjesgeest in het vuur, of moeten wij het voor jullie doen?

Wij gaan niet wachten tot jullie tot inkeer zijn gekomen en de misdadigheid zien van wat jullie je werk noemen.

Dus, artsen, hou op met mensen gezond en geschikt te verklaren om te verhoren, ook al zijn ze zwaar getraumatiseerd, om hen op te sluiten, om hen geboeid in een vliegtuig te hijsen. Artsen, hou op met te beweren dat mensen die ziek zijn het wel redden als ze worden teruggestuurd naar armoede en oorlog. Artsen, heb het lef eens je naam onder je advies te zetten. Nee, natuurlijk niet! Je zou zelf wel eens slachtoffer kunnen worden! Zieke geesten zijn jullie! Jullie zijn zelfs bereid om hongerstakingen te dwangvoeden om de belangen van de staat te verdedigen.

Aan al wie meewerkt, hou op met collaboreren met dit regime van onuitputtelijke legale martelpraktijken!

En wij, die toezien? Hou op met toezien! Grijp in. Met hoe meer wij zijn, hoe meer we kunnen. Met vastberadenheid, met doorzetten. Er zijn verhalen bekend van passagiers in vliegtuigen die niet gingen zitten zodat een deportatie niet doorging. Je hoeft geen held te zijn, alleen maar het onrecht te onderkennen.

Laat de moed van vluchtelingen aanstekelijk zijn!

Wij, die machteloos zijn tegenover zoveel haat, zoveel macht en controle, worden wij dan ook nog geacht te zwijgen? Hou op met zwijgen! Doorbreek de machteloosheid. Niet meer zwijgen, de stilte doorbreken, de roep om verzet verspreiden. Daadwerkelijk in verzet komen! Tegenwicht bieden tegen een groeiend extreem rechts front dat zo hard brult en scheldt en roept om onderdrukking dat het alle andere geluiden overstemt. Keihard tegenwicht bieden, dat moet, dat kan niet anders, in woord én in daad.

De viering van bevrijdingsdag is een hol gebaar, het is bespottelijk. Dat dit een feit is, was dit jaar te zien aan het commentaar van twitteraars op het leggen van een krans door kinderen die hen niet wit* genoeg waren. Bevrijding? Wiens bevrijding? Ook nu is er opslag van gegevens zoals vingerafdrukken en het verplicht dragen van identiteitsbewijzen, ook nu wordt de reden waarom mensen vluchten ongeloofwaardig genoemd en zijn dictators de beste vrienden van zich op de borst kloppende democraten.

De registratie van en controle op vluchtelingen op Europees niveau vraagt erom vernietigd te worden zoals op 27 maart 1943 het bevolkingsregister van Amsterdam werd vernietigd om de jodenvervolging onmogelijk te maken. Het is de enige daad die recht kan doen aan de oorlog tegen migranten in Europa.

Want het ís oorlog.

Als je je moet verschuilen als je politie ziet, bang moet zijn voor invallen, voor razzia's op straat, dan ís het oorlog. Als mensen bij elkaar worden gepakt in wat gerust moderne concentratiekampen kunnen worden genoemd, de verzamelloccaties, de detentiecentra, waar mensen in afwachting zijn van deportatie, dan ís het oorlog. En in tijden van oorlog mogen zij die zich verdedigen willen kunnen, zich wapenen, sabotagedaden uitvoeren en andere mensen oproepen tot verzet. Mag dat niet, dan is de oorlog al dichterbij gekomen dan het leek. Dan zijn we niet ver meer verwijderd van de preventieve internering van mensen die in de weg lopen, van het bestraffen van mensen die een plek om te schuilen aanbieden.

Zijn we strafbaar als we hand in hand met de vluchtelingen uit protest de grens oversteken aanstaande zondag? Het zal mij een rotzorg zijn. Mijn vrijheid is niets waard zonder de vrijheid van een ander. Vindt dit hof mij strafbaar om wat ik nu allemaal zeg, en om wat ik heb gezegd en geschreven, al hetgeen het Openbaar Ministerie nodig vond in een dagvaarding te zetten? Dan zij dat zo. Ik zal mijn mond niet houden. Toen niet, nu niet, nooit meer fascisme!

Joke Kaviaar, laatste woord bij Hoger Beroep Gerechtshof Amsterdam 15 mei 2014

* Ten tijde van het schrijven hiervan gebruikte ik het woord 'blank' nog. Ik ben intussen tot de conclusie gekomen dat dit een racistische en koloniale term is en vind het noodzakelijk dit in de tekst tot uiting te laten komen. Daarom is het woord 'blank' nu vervangen door: wit.